



ΕΤΟΣ ΙΓ'. **ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1880** **ΑΡΙΘ. 156.**

Συνδρ. έτησ. έν Έλλάτι Δρ. 1. **Διΐφτηνσίς** **Είς ούδένα,** πλην τών τακτικών
 " " " " Έξωτερικῶ " **2.** **Έν δόξω Αιόλου άρθ. 30.** **άνταποικιτών,** στέλλεται κ'ή Έφημερίς
 τών Παίδων άνευ προπληρωμῆς

Ο ΑΛΕΞΙΒΡΟΧΟΦΟΡΟΣ ΦΟΙΝΙΣ

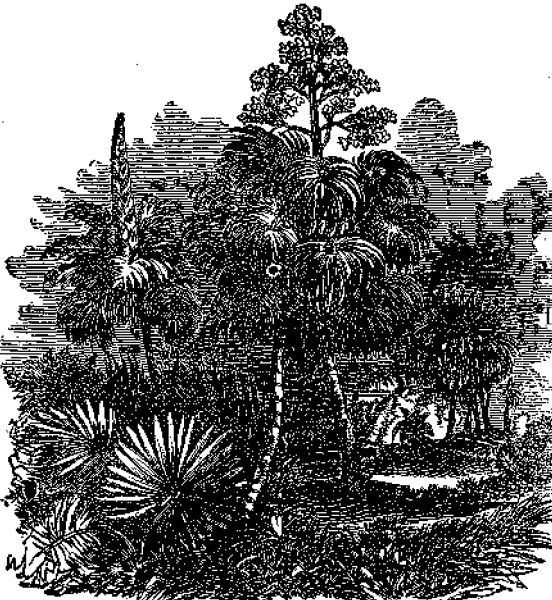
Ἡ εἰκὼν αὐτῆ παριστᾷ τὸν ἀλεξιβροχοφόρον φοινικα (coryphia pinnatifida), δένδρον ἀπαντώμενον εἰς Κεϋλάνην καὶ τινὰς χώρας τῶν Ἰνδιῶν. Λέγεται εἶναι ἐν τῶν ὠραιότερων ἀντικειμένων τοῦ φυτικού βασιλείᾳ. Τὸ εὖλεχος αὐτοῦ ἔχει περιφέρειαν δέκα ποδ. ἀνέρχεται δ' εἰς ὕψος ὑπεράνω τῶν 180 ποδῶν. Τὰ ριπιδοειδῆ ἢ ἀλεξιβροχοειδῆ αὐτοῦ φύλλα εἶναι πλωρία. Ἐν μόνον αὐτῶν δύνανται νὰ καλύψῃ 15 μέχρι 20 ἀνθρώπους, καὶ πολλάκις χρησιμεύει ὡς ἐπισκίασμα διὰ πλοίαρια ἢ ὡς σκηνὴ διὰ στρατιῶτας. Ἐν φύλλον ὡς δεῖγμα κομισθὲν εἰς Ἀγγλίαν εἶχε περιφέρειαν τριάκοντα καὶ ἑξήκοντα ποδῶν.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ θαυμασίου τούτου φύλλου, καὶ ἡ διάταξις τῶν ἰσθμῶν αὐτοῦ, εἶναι ἀκριβῶς ὡς ἡ τοῦ ριπιδίου, καὶ δύνανται ὡς τῆτο νὰ κλεισθῇ καὶ νὰ ανοιχθῇ μετ' ἰσῆς εὐκολίας. Χρησιμεύει ὡσαύτως ἀντὶ ἀλεξιβροχιῶν, ἀλεξηλιῶν (parasol) καὶ πλων. Κοπτομένη εἰς τεμάχια, δύο μέχρι τριῶν δακτύλων εὐρύτητος καὶ μήκους δέκα μέχρι εἴκοσι ποδῶν, ἀποτελεῖ πολύφυλλον Κεγκαλεζικὸν βιβλόν. Εἶναι καταπληκτικὸν πόσον εὐθέως οἱ Κεγκα-

λέζοι γράφουσι ἢ μᾶλλον χαράττων διὰ τοῦ χαράκτε ἐπὶ τοῦ φοινικοφύλλου, καίπερ μόνην τὴν ἀριστερὰν αἰσθῶν χεῖρα ἔχοντες ὡς στήριγμα. Δύνανται νὰ εὐρεθοῦν ἐγγύωρια βιβλία ἐκ τοιοῦτου ὀλικοῦ ἑξακοσίων περίπου ἐτῶν ἡλικίας. Τὰ φύλλα ταῦτα χρησιμεύουν ἐπίσης καὶ διὰ ἐνοικιαστήρια καὶ δι' ἄλλας νομικὰς πράξεις καὶ ἔγγραφα. Ἐπειδὴ δ' ἡ ὄψις αὐτῶν μεταβάλλεται ὑπὸ τοῦ χρόνου, οἱ ἐγγύωριοι δικασταὶ τῆς Κεϋλάνης βεβαιοῦνται περὶ τῆς ἀρχαιότητος ἔγγραφου τινὸς διὰ τῆς ἀφῆς καὶ τῆς ὑσφρήσεως.

Τὸ δένδρον τοῦτο ἀπαεῖ μόνον ἀνθεὶ ἐπὶ ζωῆς. Τὰ ἀνθη εἶναι ἐγκεκλεισμένα εἰς εἶδος τι θήκης, ἧτις ῥήγνυται μεθ' ὑποκώφου τινὸς ἤχου, καὶ ὠραῖός τις θύσανος ἀνθέων πάραυτα ἐκπηδᾷ καὶ ἐκτυλίσσει τάχιστα τὰ πέταλά του, ὥστε σχηματίζεται πολυτελής στεφάνη περὶ τοῦ δένδρου. Ὅπισθεν τῆς στεφάνης ταύτης κρέμονται τὰ φύλλα εἰς ὠραῖους σωρούς.

Μετὰ δὲ τὴν πτώσιν τῶν ἀνθέων, ἀναφαίνονται ἐντῆ ἄνοιξι αὐτῶν ἐπίσης εὐρεῖς βύστρυχοι καρπῶν. Ἐπειὸς οἱ καρποὶ ὀριμάσων, τὸ δένδρον πάραυτα ἐξηραίνεται, καὶ τόσον ταχέως ἀποσυντίθεται, ὥστε ἐντὸς δύο ἑβδομάδων ἐκκλίνει καὶ κατακυλιέται ἐπὶ τῆ ἐδάφους. Ἡ ὄπισθεν εἰκὼν παριστᾷ Κεγκαλέζον ὄρθιον καὶ με-



Ὁ ἀλεξιβροχοφόρος φοινίξ.

μόνην τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὡς ὑποστήριγμα γράφοντα ἐπὶ ἐπιπέδου πινός φοινικοφύλλου.



Κιγκαλέζος γράφων ἐπὶ φοινικοφύλλου.

ΟΙ ΕΝΤΑΦΙΑΣΘΕΝΤΕΣ ΖΩΝΤΕΣ.

(Ζενέχεια καὶ τέλος ἰδὲ προηγούμενον φύλλον).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Ἡ λυπηρὰ ἀπώλεια.

«Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τῆς 21ης Φεβρ. λίαν πρωὶ ὁ Ἰάκωβος ἠγέρθη ἐκ τῆς κλίνης μετὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐκτελέσῃ ὅτι εἶχεν ἀποφασίσει τὴν προτεραίαν. Τὸ φύχος ἐφαίνετο δριμύτερον· ἀλλὰ αὐτὸ τοῦτο τὸ φύχος ἦτο εὐνοϊκὸν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιχειρήσεώς του, ἐπιμένων δὲν ἔπρεπε νὰ χάσῃ καιρὸν. Καὶ πρῶτον μὲν ἔπρεπε νὰ ἀνοίξῃ δίοδον δι' αὐτὸν καὶ τὴν Ρόζαν διὰ τῆς χιῶνος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἦτο δύσκολον· διότι δὲν εἶχε νὰ πράξῃ ἄλλο τι, εἰμὴ νὰ ῥίψῃ τὴν χιῶνα ἐντὸς τοῦ κτηροστασίου μετὰ τὸ πτωαρίον του, ἵνα δινηθῇ νὰ ἐξέλθῃ ἐκεῖθεν. ἤρχισε λοιπὸν τὴν ἐργασίαν μετὰ τὴν τὴν δυνάμιν του καὶ ἐπὶ κολλήν ὤραν ἐξηκολούθει νὰ ἐργάζεται μετὰ πολλὴν ζέσιν· ἐπὶ τέλους ὅμως ἐκουράσθη καὶ ἠναγκάσθη νὰ καθίσῃ, ὅπως ἀναπαυθῆ, καὶ διὰ νὰ μετριάσῃ τὴν δριμύτητα τοῦ ὑπερβολικοῦ φύχους, ἤρξαφεν ὀλίγην φωτιάν.

Μόλις ὅμως ὁ πρῶτος καπνὸς αὐτῆς ἐξῆλθε τῆς κτηροδόχης καὶ ἀμέσως ἠκούσθη κρότος ἐξωθεν τοῦ κτηροστασίου. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τῷ ἐφάνη, ὅτι ἦσαν λύκοι, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον πρὸς ἄφατον αὐτοῦ χαρὰν ἀντὶ οὐρλισμάτων λύκων ἤκουσε φωνὰς ἀνθρωπίνους, καὶ μάλιστα μίαν πινὰ καλοῦσαν αὐτὸν μετὰ τὸ ἴδιόν τε ὄνομα, καὶ ἐπέφερε κραυγὴν χαρᾶς, ἧτις ἀνταπεκρίθη ἐξωθεν δι' ἄλλης ὁμοίας.

Καὶ τώρα ἔβαλλος ἀπὸ χαρὰν ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας ἐκ νέου τὸ πτωαρίον καὶ ἤρχισε νὰ ἀπομακρύνῃ ἐκ νέου τὴν χιῶνα. Ὅσῳ δὲ ἐπροχώρει, τόσῳ ἤδόνατο νὰ μακρύνῃ τὰς φωνὰς καθαρώτερον καὶ ἐπὶ τέλους διέκρινε τὴν φωνὴν τοῦ ἀγαπητοῦ πατρὸς του, ὅστις χωρὶς ν' ἀναμένη ν' ἀνοιχθῇ ἢ ὀπὴ διὰ τῆς χιῶνος συνέβληφεν αὐτὸν δι' αὐτῆς καὶ ἔλαβεν εἰς τὰς ἀγκάλας τὸν υἱὸν του.

— «Ὁ δὲ καπνὸς τοῦ εἶναι τέκνον μου;» ἠρώτησεν ἀμέσως μετὰ τὴν πρώτην ἐκχυσιν τῆς πατρικῆς ἀγάπης του ἐπὶ τὸν Ἰάκωβον. Ὁ Ἰάκωβος ἦτο περισσότερον συγκινημένος ἢ ὥστε ν' ἀποκριθῇ εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην· ὠδήγησεν δὲ μόνον τὸν πατέρα του εἰς τὸν τάφον καὶ βυθθεῖς ἐπὶ τῶν γονάτων του, ἀνελύθη εἰς κλαυθμούς καὶ δάκρυα.

Ὁ πατὴρ του ἀνέγνωσε τὴν ἐπιγραφὴν, τὴν ὁποίαν ὁ Ἰάκωβος εἶχε χαράξει ἐπὶ τοῦ τάφου, καὶ ἐνόησε τὸ λυπηρὸν συμβάν.

Ὁ Ἰάκωβος προσεπάθησε νὰ δώσῃ εἰς τὸν πατέρα του περιγραφὴν τινὰ τῶν παρελθόντων παθημάτων των, ἀλλ' ὁ πατὴρ ἐμπόδισεν αὐτὸν, εἰπὼν, «Ἵστερώτερον τέκνον μου. Ἦδη δὲ πρέπει νὰ με ἀκολουθήσῃς· διότι δὲν πρέπει νὰ χάνωμεν καιρὸν. Ἐκτὸς τοῦτου ἡ κατὰσας μας δὲν εἶναι πολὺ εὐχολος.»

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ σύντροφοι τοῦ πατρὸς τοῦ Ἰακώβου κατάρθρωσαν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ κτηροστασίον, μεταξὺ δ' αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ πιστὸς ὑπηρέτης Πέτρος, πάντες δὲ ἐνηγκαλισθῆσαν μετὰ χαρᾶς τὸν μικρὸν Ἰακώβον καὶ ἔχουσιν δάκρυα λύπης ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀγαθοῦ γέροντος· ὁ δὲ πατὴρ τοῦ Ἰακώβου μετὰ βραχεῖαν τινὰ προσευχὴν προφερθεῖσαν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ προσφιλοῦς αὐτοῦ πατρὸς, λαβὼν τὸν Ἰακώβον ἀπὸ τῆς χειρὸς καὶ παραδοὺς τὴν Ρόζαν εἰς τὴν φροντίδα τοῦ καλοῦ Πέτρου, ἐξεκίνησε μετὰ τῶν λοιπῶν διὰ τὴν οἰκίαν των, μετὰ πολλοῦ δὲ κόπου κατάρθρωσαν νὰ καταλθῶσιν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους, ὅπου οἱ συγχωριανοὶ τοῦ μικροῦ Ἰακώβου, εἶχον ἀνοίξει ὁδὸν διὰ τῆς χιῶνος πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ.

Λόγοι δὲν δύνανται νὰ περιγράψωσι τὴν χαρὰν τῆς μητρὸς τοῦ Ἰακώβου καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὅταν εὗρέθη ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν.—Ἡ μήτηρ ἐσφιγξέν αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς, οἱ δὲ ἀδελφοὶ του δὲν ἐχώρταινον καταφιλῶντες τὰς παρειάς του. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ γείτονες καὶ ἄλλοι συγχωριανοὶ τε ἐξῆλθον πανοικει νὰ τὸν ἴδωσι καὶ ὁ καθεὶς εἶχε καὶ μίαν καλὴν λέξιν δι' αὐτὸν καὶ τὴν Ρόζαν.

Τὰς ἐπομένους ἑσπέρας τοῦ ἐναπομεινάντος χειμῶνος ὁ Ἰακώβος διηγείτο εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρὸς του καὶ εἰς πολλοὺς, οἱ ὅποιοι ἐσύχναζον εἰς τὴν οἰκίαν διὰ νὰ τὸν ἀκούσωσι διηγούμενον τὰ συμβάντα εἰς

αὐτὸν καὶ τὸν παπποῦ του κατὰ τὸ διδαστήριον τῆς κατακλείσεως των εἰς τὸ κτηροστάσιον ἐκεῖνο· ἔμαθε δὲ καὶ αὐτὸς παρὰ τοῦ πατρὸς του οὕτω κατὰ τὴν κατάβασίν του ἀπὸ τοῦ ὄρους ἔχασε τὴν ὁδὸν καὶ ἐβράθη ἐπὶ τῆς ἀκρας ἐνὸς βράχου ἀναίσθητος ὑπὸ τῶν συγχωριανῶν τε, καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐκεῖτο μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, ἐπὶ τέλους δὲ ἀναλαβὼν ἐπωφελήθη τῆς πρώτης εὐκαιρίας, τὴν ὅποιαν ὁ καιρὸς τῷ ἔδωκε, διὰ τὴν ὑπάγην πρὸς βοήθειαν τοῦ γέροντος πατρὸς καὶ τοῦ υἱῷ τιν' ἀλλὰ δυστυχῶς, ἐνεκα τῆς μεγάλης κοσότητος τῆς χιόνης, ἐπὶ πολλοὺς μῆνας δὲν ἤδυνήθη νὰ τὸ κατορθώσῃ, καὶ οὕτως ὁ γέρων ἀπέθανεν.

Ίδιως τὰ περὶ τῶν λύκων, τὰ ὅποια τὰ παιδιά ηῦκουον μὲ πολλὸν φόβον, θαυμάζοντα τὴν γενναϊότητα τοῦ Ἰακώβου.

Καὶ τώρα, μικροὶ μου φίλοι, ἐλπίζω, οὕτω ἡ ἡραία ἱστορία, ἥτις τελειοῦται μὲ τὸ παρὸν φύλλον, ἐκτὸς τῆς εὐχαριστήσεως τὴν ὅποιαν οἶς ἔδωκε κατὰ μῆνα, θὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς μέσον τοῦ νὰ μιμηθῆτε τὸ εὐσεβὲς παράδειγμα τοῦ μικροῦ Ἰακώβου.

Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θὰ ἔχωμεν ἄλλην τινὰ ἱστορίαν ἐξίσου ἡραίαν καὶ εὐχάριστον, ἥτις θὰ διαρκέσῃ καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1881· ἦτοι «Τὸ σπῆλαιον τῶν ληστῶν.»

ΠΕ ΜΟΥ ΔΟΣ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ ΣΟΥ ΕἰΣ ΕΜΕ.

(Παροιμία κγ'. 28.)

Δὲν οἶς φαίνεται παραδόξον, ἀγαπητὰ μὲ παιδιά, οὕτω ὁ Πανίσχυρος Θεὸς, τὸν ὅποιον αἱ μυριάδες τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἀγγέλων εἰς τοὺς οὐρανοὺς προσκυνοῦσι, ζητεῖ καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ τὴν καρδίαν τῶν μικρῶν παιδιῶν; Ἡ ἀγάπη του ἐκείνη, ἥτις ἐκίνησεν αὐτὸν ὅπως πέμψῃ τὸν μονογενῆ αὐτοῦ Υἱὸν εἰς τὴν γῆν ἵνα ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ κόσμου, παρακινεῖ αὐτὸν καὶ νὰ ζητῇ τὴν ἀγάπην ἡμῶν τῶν πλασματικῶν αὐτοῦ. Ζητεῖ τὴν καρδίαν, ἵνα κάμῃ αὐτὴν ἀληθινὴν καὶ εὐκρινῆ, διὸ λέγει πρὸς ὑμᾶς διὰ τῆς Ἀγίας Γραφῆς «Ἰδοὺ ἠγάπησας ἀλήθειαν.» Ζητεῖ προσεῖται τὴν καρδίαν, ὅπως κάμῃ αὐτὴν ἀγνήν καὶ εὐτυχῆ. Ἰδοὺ λέγει διὰ τῆς Ἀγίας Γραφῆς: «Ἐνφραίνε ἐν Κορῖνθ καὶ θέλει σοὶ δώσει τὰ ζητήματα τῆς καρδίας σου.» Ζητεῖ τέλος τὴν καρδίαν, ἵνα προφυλάξῃ αὐτὴν ἀπὸ φόβου καὶ μερμηῶν· διότι πάλιν λέγει διὰ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, «Ὅτι μὴ ταρατταται ἡ καρδία σας πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.»

Καθ' ὅλον τὸ διδαστήριον τοῦ ἔτους εἰς τὸ τέλος τοῦ ὅποιου ἦδη ἐφθάσαμεν, ὁ Θεὸς ἔκραξε πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν, διὰ τοῦ Λόγου αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου, καὶ διὰ πλείστων ἄλλων μέσων, ἵνα δώσῃτε εἰς αὐτὸν τὰς

καρδίας ὑμῶν, καὶ ἀφιερῶσθε εἰς αὐτὸν τὴν ζωὴν ὑμῶν. Δὲν θέλετε λοιπὸν πράξει τοῦτο πρὶν ἢ παρέλθῃ τὸ ἔτος, διὰ νὰ ἀρχίσῃτε τὸ νέον ἔτος μὲ νέους σκοποὺς καὶ νέας ἀποφάσεις; «Δὲν θέλετε κράξει πρὸς ἐμὲ ἀπὸ τοῦ νῦν, Πάτερ ἡμῶν, σὺ εἶσαι ὁ ὁδηγὸς τῆς νεότητός μας; (Ἱερ. γ'. 4).

Βεβαίως πάντες ἔχομεν ἀνάγκην τοιοῦτου πανσόφου καὶ παντοδυνάμου Ὁδηγοῦ, ὅστις νὰ ἦναι πάντοτε πλησίον ἡμῶν, ὅπως ὁδηγήσῃ ἡμᾶς μέχρι τέλους τῆς ἐπιγείου ἡμῶν ὁδοπορίας.

ΝΕΡΩΝ.

Ὁ Νέρων, τοῦ ὁποίου τὸ πλήρες ὄνομα ἀφοῦ υἱοθετήθη ὑπὸ τοῦ παπποῦ αὐτοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου, ἦτο Νέρων Κλαύδιος Καῖσαρ Δρουσὸς Γερμανικὸς, ἦτο ὁ Καῖσαρ τὸν ὅποιον ὁ ἅγιος Παῦλος ἐπακαλέσθη, ὅτε ἤχθη ἐνώπιον τοῦ Φῆστου, Ῥωμαίου Διοκητοῦ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐγεννήθη ἐν ἔτι 37 μ. Χ., καὶ ἦτο υἱὸς τοῦ Γαίου Δομητιοῦ Ἀγροβαρβου, καὶ τῆς Ἀγριππίνας. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἡ μήτηρ του συνεζεύχθη τὸν Κλαύδιον, τὸν ὅποιον ἐκεῖνος διεδέχθη ἐπὶ τοῦ θρόνου.

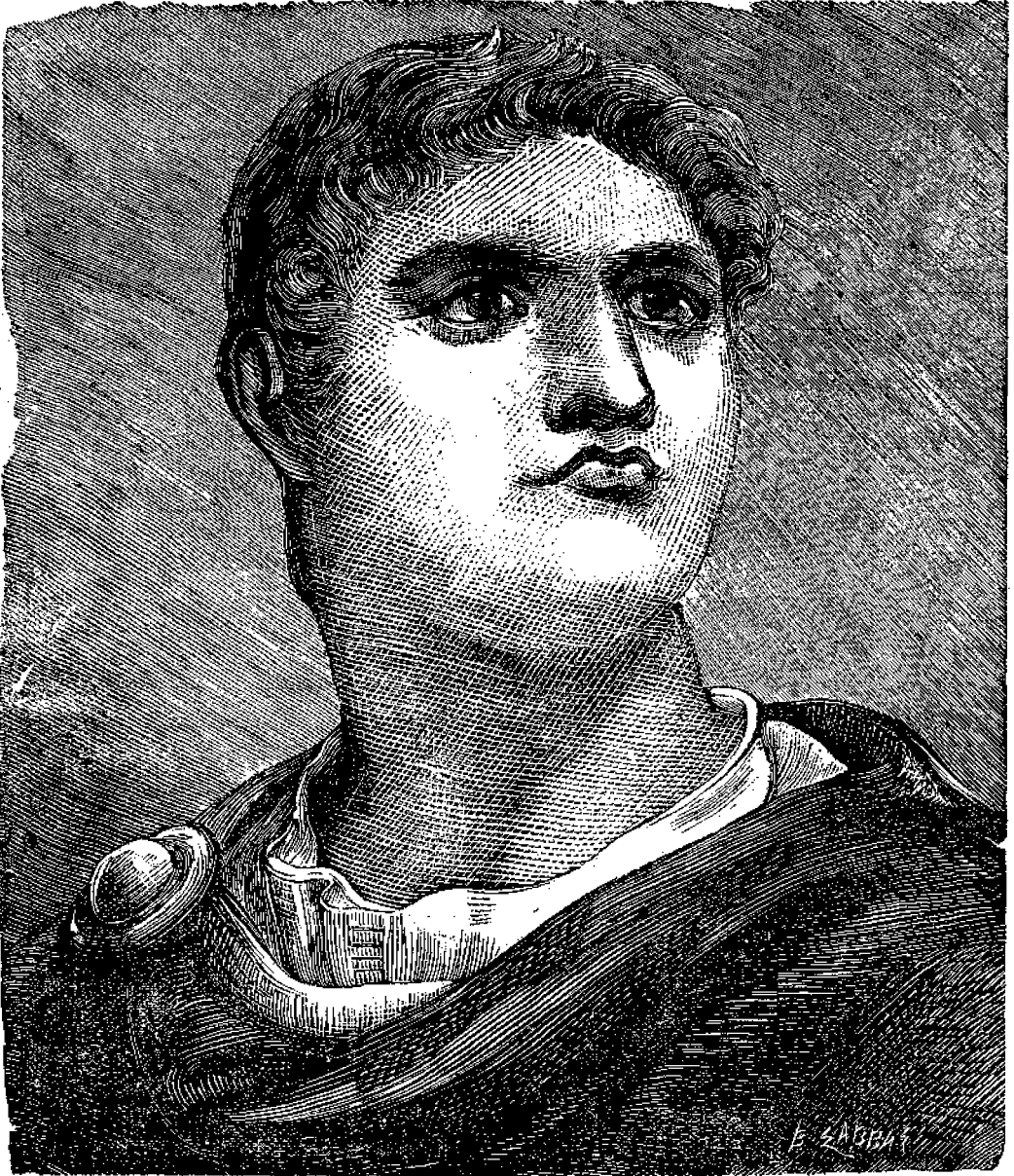
Κατ' ἀρχὰς ὁ νεαρὸς Νέρων ἐπεδείκνυεν ἄκραν δικαιοσύνην καὶ ἠπιότητα, μέχρι τοσοῦτου, ὅστε, ὅτε τῷ προσεφέρθη νὰ υπογράψῃ ἀπόφασιν θανατικῆς ποινῆς κατὰ τινων καταδικῶν, ἀνεφώνησεν «Ἐῶχομαι τῷ Θεῷ νὰ μὴ δυνηθῶ νὰ γράψω!» Ἡ καλὴ αὕτη διάθεσις αὐτοῦ, ἠνωμένη μετὰ πολλῶν προσόντων ἀτομικῶν, καθίστων αὐτὸν λίαν ἀγαπητὸν εἰς τοὺς δικηκόους αὐτοῦ· ἀλλ' ἡ ἀγάπη των πάραυτα μετεβλήθη εἰς μῖσος· διότι ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ἐν τῶν ἀπανθρωποτικῶν τεράτων ἐξ ὧν ὑπῆρέαν ποτε. Ἐθανάτωσε τὴν μητέρα καὶ τὰς δύο αὐτοῦ γυναῖκας τὴν Ὀκταβίαν καὶ Ποππαίαν, ἐκτὸς πολλῶν ἐκ τῶν καλλίστων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ.

Ὅπως κρεττὴ ὑπὸ τοῦ φοβεροῦ τούτου τυράννου ἐστάλη καὶ ὁ Ἅγ. Παῦλος εἰς Ῥώμην. Ἐν τοσοῦτῳ ἐπετρέπη εἰς τὸν Ἀπόστολον νὰ διαμένῃ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ οἰκίᾳ, φυλακτούμενος ὑπὸ στρατιώτου· καὶ μετὰ τοιοῦτον διετήβιον ἀφῆθη ἐλεύθερος, ὅτε ἐπανέλαβε τὸ ἐπίκουρον αὐτοῦ ἔργον τῆς διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου εἰς διαφόρους χώρας. Ἐπανεβῶν εἰς Ῥώμην μετὰ τινα ἔτη κατηγορήθη ἐκ νέου ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐβράβηθη εἰς φυλακὴν. Τὸν ἔφερον ἐνώπιον τοῦ Νέρωνος, ὅστις τὸν κατεδίκασεν εἰς θάνατον.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὑπῆρχε γενικὸς διωγμὸς κατὰ τῶν χριστιανῶν· διότι ἡ Ῥώμη ἐπιρροήθη, ὡς

δπώπτεισαν, δπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος αὐτοῦ, δστις ἐνῶ τὸ πῦρ ἐνέμετο τὴν πόλιν, ἐκάθησεν ἐφ' ὀψηλῆς σκοπιᾶς, ὅπως ἀπολαύσῃ τοῦ θεάματος τούτου, καὶ ψάλλῃ διὰ τῆς λύρας του τὴν καταστροφὴν τῆς Τροίας. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς πόλεως κατεκάρη· ὁ δὲ Αὐτο-

κράτωρ ἐπὶ πλέον τὰς σκληρότητας τοῦ Νέρωνος, ἢ γὰρ ἀνέχωνται τὴν ὄψιν Αὐτοκράτορος, δστις μὴ εὐχαριστοῦμενος εἰς τὰ αἰσχρότατα τῶν ἐγκλημάτων, ἐξήμωσεν ἑαυτὸν ἐμφανιζόμενος ὡς ἡθεποῖδ· ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ συνώμοσαν ἐναντίον του, καὶ ὁ



Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥώμης Νέρων.

κράτωρ, ὅπως διαλύσῃ πᾶσαν καθ' αὐτοῦ ὀπῶναι, διέδωκε τὴν φήμην, ὅτι τὸ πῦρ ἐτίθη ὀπὸ τῶν χριστιανῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου μέγα μέρος αὐτῶν ἀθανάτωθη διὰ φρικωδεστάτων βασάνων.

Ἐπὶ τέλους οἱ Ῥωμαῖοι δὲν ἠδύναντο νὰ ὑποφέρω-

Γάλλας ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ· ἡ Γερουσία κατεδίκασε τὸν Νέρωνα, νὰ συρθῇ διὰ τῶν ὁδῶν τῆς Ῥώμης, καὶ μαστιγωθῇ μέχρι θανάτου, τὸ δὲ πτώμα του νὰ καταβρομῆ ἀπὸ τοῦ Ταρπηίου βράχου· ἀλλ' ὁ τύραννος· προέλαβε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τοιαύτης ἀ-

ποφάσιως, αυτοκτονήσας ἐν ἔτει 68 μ. Χ. Ἄπασα ἡ πόλις ἐπληρώθη χαρᾶς ἐπὶ τῇ θανάτῳ αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ ὁ βάρβαρος ἀνὴρ οὗτος ἔτι εὐρὴ τινὰ, ἕσπες νὰ τὴν ἀγαπήσῃ· διότι ἄνθος τι κατετέθη μυστικῶς ἐπὶ τοῦ δοχείου, ἐν ᾧ ἐνεκλείσθη ἡ κόπῃς αὐτοῦ.

Πόδειγμα τῆς ἰσχύος τοῦ ἐνστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως καὶ ἀλληλοβοηθείας παρὰ τοῖς ζώοις, παρέχει καὶ λαμπρὸν παράδειγμα εἰς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων ὁ φαῦλος ἐγώισμος καὶ τὰ ἰδιοτελεῖ πάθη καταφαίνονται πρὸ πάντων εἰς περιστάσεις καινοῦ κινδύνου.



Περιεργὸς συντροφία.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ παράδεικον γεγονότος, ὅπερ συνέβη κατὰ τὰς τελευταίας πλημμύρας ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ τὸ ὅποιον, ἀφοῦ μᾶς δίδει ἐκφραστικὸν ὁ-

Ἔως ἡ πλημμύρα ἦτο εἰς τὸ κατακόρυφον αὐτῆς, μία παράδεικος σχεδία ἐφάνη ἐπιπλέουσα καὶ παρασυρομένη ὑπὸ τοῦ ρεύματος. Ἐγνώσθη δὲ μετ' ὀλίγον, ὅτι ἦτο ἐβλινος σταῦλος ἵππου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐδρίσκειτο χοῖρος, μετὰ διαφόρων πτηνῶν, τὰ ὅποια ἐπεκά-

θηντο ἡρόχως ἐπὶ τῆς βράχεις αὐτοῦ. Μετὰ τινὰς περιπετειὰς οἱ σύντροφοί οὗτοι τῆς δυστυχίας προσωμύθησαν εἰς ἀσφαλῆ λιμένα.

❖ Ψευδὴς σταυροφόρος.

Ὅτε Ῥιχάρδος ὁ Λεοντόκαρδος (Coeur de Lion) βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, μετέβη εἰς σταυροφορίαν, εἶχε καταληφθῆ ἀφ᾽ ἑνὸς ὑπὸ βαροταίτης ἀσθενείας, ἐν ᾗ ἐστρατοπέδευεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ὑπὸ τὸν θερμὸν τῆς Συρίας ἤλιον.

Οἱ στρατιῶταί του ἔμειναν πιστοὶ, ὁ δὲ λαὸς του τὸν ἠγάπα καὶ ἠύχετο ὑπὲρ τῆς ἀναβρώσεώς τε, ἀλλ' ὑπῆρχον καὶ μετακτῶ τῶν ἠγεμόνων, οἱ ὅποιοι τὸν ἠκολούθησαν εἰς τὴν σταυροφορίαν, τινὲς, οἵτινες δὲν ἐσκέπτοντο πολὺ, ἀν' ἡ ζωὴ του διέτρεχε ἄνα κίνδυνον ἐφθόνουν τὸν λεοντόκαρδον ἀρχηγτὸν αὐτῶν, καὶ ἦσαν μετ' αὐτῶν σύμφωνα καὶ τὰ διάφορα ἔβην τὰ συγκροτούμενα τὸν στρατὸν. ὅπως συνομώσασιν ἐναντίον του.

Ἐνῷ ποτε ὁ βασιλεὺς Ῥιχάρδος ἦτο ἀσθενής, ὁ δούξ Λεοπόλδος τῆς Αἰσθρίας κατέβριψε χαμαὶ τὴν βασιλικὴν σημαίαν τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀνύψωσεν εἰς τὴν θέσιν αὐτῆς τὴν ἰδικήν του· ἀλλ' ὅσον ἐξησθενημένος καὶ ἂν ἦτο ἐκ τῆς νόσου ὁ Ἀγγλος βασιλεὺς, ἔσπευσεν εἰς τὸ μέρος, ἀπέσπασε τὴν σημαίαν τῶν ἀρπάγων ἀπὸ τοῦ ἵστου, καὶ κατεπάτησεν αὐτὴν ὑπὸ τοὺς πόδας του.

Ἐν τῇ συμπλοκῇ ἡ ὁποία ἐπικολοούθησεν, ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐσώθη ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Σκωτίας, ὅστις ἀκολούθησας αὐτὸν μετρημενόμενος ὑπὸ ἕνα ἐπίπλαστον ὄνομα, ἔλαθεν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος αὐτοῦ κτύπημα, τὸ ὅποιον κατρηθύνετο κατὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ὅτε πρὸς καιρὸν ἡ φιλονεικία κατῆναισθη, καὶ οἱ ἠγεμόνες ἀπεσύρθησαν ὑπὸ τὰς σκηνὰς των, ὁ Ἰππότης τῆς Λεοπαρβάλειος» ὡς ἐκαλεῖτο οὗτος, παρεκλήθη ὑπὸ τοῦ Ῥιχάρδου νὰ φυλάξῃ τὴν σημαίαν τῆς Ἀγγλίας, ἡ ὁποία εἶχεν ἀνυψωθῆ πάλιν εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς θέσιν.

«Εἶναι ἡ σημαία μας,» εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀφύλακαί τὴν, χωρὶς οὐδόλως νὰ κινήσῃ ἀπ' αὐτῆς· ἐὰν δὲ ἐπέλθωσιν αἰφνης περισσώτεροι τῶν κριῶν ἄχθρων, ἤχησον τὴν σάλπιγγα.»

Εἰς τὴν προσταγὴν ταύτην ὁ Ἰππότης κατέλαβε τὴν θέσιν του ὅπσθεν τῆς σημαίας· ἀλλὰ, φεῦ! διὰ τινος ἀστεϊσμοῦ τῆς βασιλείας καὶ τῶν κυριῶν αὐτῆς ἀπεσκάσθη τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν τῷ εἶχον ἐμπιστευθῆ· ὑπὸ τινος πλαστοῦ ἀπεσταλμένου παρὰ τῆς ἐρωμένης αὐτοῦ, τῆς πριγκηπίσσης Ἐδιθ, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ἡ σημαία τῆς Ἀγγλίας ἐκλάπη· ὁ δὲ πιστὸς αὐ-

τοῦ κύων, τὸν ὅποιον ἀφῆκεν, ὅπως τὴν φυλάττω, βαρέως ἐπληγάθη.

Ἄραφ τις ἰατρὸς, ὅστις κατῴρθωσε νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν τοῦ Ῥιχάρδου, ἐζήτησε τὴν ζωὴν τοῦ σὺρ Kenneth ὡς ἀμοιβήν, καὶ ἔσωσεν αὐτὸν ἀπὸ ἀναπόφευκτον θάνατον, εἰς δὲν εἶχε καταδικασθῆ ὡς προδότης. Μετὰ πολλὰς ῥωμανακάς περιπετειὰς ὁ ἐξόριστος ἱππότης ἐπανῆλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον μετρημενόμενος ὡς βωβὸς Νουβιανὸς δούλος, σταλαίς ὡς δῶρον παρὰ τοῦ Σαρακανοῦ βασιλέως, καὶ ἔσωσε πάλιν τὴν ζωὴν τοῦ βασιλέως Ῥιχάρδου, τὴν φορὰν ὅμως ταύτην ἀπὸ τῆς χειρὸς ἐνὸς δολοφόνου.

Τότε ἔδωκεν εἰς τὸν κύριόν του διὰ σημείου νὰ ἐνοήσῃ ὅτι, ἐὰν οἱ ἠγεμόνες ὑπεχρεοῦντο νὰ διέλθωσιν ἐνώπιόν του, θὰ ἤδύνατο νὰ δεῖξῃ τίς ἐξ αὐτῶν εἶχε λάθει τὴν εἰσέτι μὴ ἀνευρεθείσαν σημαίαν καὶ πράγματι, κατὰ τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν, ἐνῷ οἱ ἠγεμόνες τοῦ Χριστιανικοῦ στρατοῦ διήρχοντο πρὸ αὐτοῦ, ὁ κύων τοῦ Νουβιανοῦ ἐβόησε τὴν ἀλυσσον ἡ ὁποία τὸν συνεκράτει καὶ πηδήσας ἐπὶ τοῦ ἵππου τοῦ πρίγκηπος Κουράδου ἤρπασε τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ λαμοῦ, καὶ τὸν ἔβριψε χαμαὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου.

Μετ' ὅλας τὰς κραυγὰς τῶν παρευρισχομένων «κατακομματιάσατε τὸν δούλον καὶ τὸν σκύλον του» ὁ βασιλεὺς Ῥιχάρδος προσεκάλεσε τὸν Πρίγκηπα Κουράδου νὰ σταθῇ παράμαρα καὶ νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν, ἀπειλῶν αὐτὸν ὅτι, ἐὰν δὲν τὸ πράξῃ θὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ μονομαχήσῃ μετ' ἐκείνου, τὸν ὅποιον αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἤθελεν ἐκλέξει.

Μετὰ πέντε ἡμέρας, ἡ μονομαχία ἔλαβε χώραν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ συνηθροισμένου στρατοῦ, ὡς καὶ τοῦ Σαλαδίνου αὐτοῦ, τοῦ Σαρακηνοῦ κατακτητοῦ, ὁ ὁποῖος ἐφιλοξενεῖτο ὑπὸ τῶν σταυροφόρων, ὁ δὲ ἱππότης, ὅστις ἐμονομάχησε μετὰ τοῦ Πρίγκηπος Κουράδου δὲν ἦτο ἄλλος εἰμὴ ὁ Νουβιανὸς δούλος, αὐτὸς οὗτος ὁ ἀνδρῆος Kenneth τῆς Σκωτίας.

Εἰς τὴν πρώτην σύγκρουσιν ὁ Πρίγκηψ Κουράδος ἀνεπανάχθη ἀπὸ τοῦ ἵππου του, καὶ κατεκυλίσθη πληγωμένος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ὁ βασιλεὺς, εὐχαριστούμενος νὰ τιμᾷ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν ἀληθῆ ἀξίαν, προσεκάλεσε τὸν σὺρ Kenneth νὰ γονυπετήσῃ πρὸ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ πεδίου ἀνύψωσεν αὐτὸν ἐνώπιον τῶν συνηθροισμένων ἠγεμόνων καὶ σταυροφόρων εἰς τὸν ἀληθῆ αὐτοῦ τίτλον καὶ βαθμὸν ὡς «Δαβὶδ, κόμητα τοῦ Huntingdon, Βασιλικὸν Πρίγκηπα τῆς Σκωτίας» ὀλίγον δὲ κατόπι ἐνυμφεύθη τὴν Πριγκηπίσσαν Ἐδιθ, ἥτις οὕτως ἐγένετο κόμησσα τοῦ Huntingdon.

Η ΙΝΔΙΚΗ ΟΡΝΙΣ (ὁ γάλλος.)

Πάντες βεβαίως ἐγελάσατε μὲ τὰ ὑπερήφανα κινήματα τοῦ φαντασμένου γάλλου ὅταν βαδίζῃ ἡγεμονικῶς τῆδε κάκιστε ἐν τῇ μέσῃ τῶν ταπεινῶν συντρόφων του, μὲ τὴν οὐρὰν του κυκλοειδῶς ἀνοψωμένην, τὰ πτερὰ του φουσκωμένα καὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ἔπισθεν κρατουμένην, καὶ μὲ ὄφρος περιφρονητικὸν θεωρῆ δαυ-

τρέφονται δὲ ἐκ σίτου, βελανιδίων καὶ ἄλλων παρομοίων πραγμάτων, εἰς ζήτησιν τῶν ὁποίων ἀναλαμβάνουσι μεγάλας ὀδοιπορίας. Οἱ ἡμεροὶ κατάγονται πιθανώτερον ἀπὸ εἰδός τι τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας, καὶ τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα μετηνέχθη εἰς τὴν Μεσικὴν καὶ ἐνεῦθεν εἰς τὴν Εὐρώπην. Τὸ κρέας τοῦ πτηνοῦ τούτου ἐθεωρήθη πάντοτε λιανώστισμον, καὶ ποῖος ἐξεύρει, ἂν τὸ ὑπερήφανον ὄφρος τοῦ γάλλου δὲν προέρχεται ἐκ τῆς γνώσεως τούτου;



Ἰνδικὴ ὄρνις.

τὸν ὡς τὸ ἀραιότατον καὶ ἐθγενέστατον πτηνὸν τοῦ κόσμου.

Ἴσως θέλετε εὐχαριστηθῆ λοιπὸν, μανθάνοντες κατὰ περισσώτερον περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ ὑπερήφανου τοῦ πτηνοῦ. Ὁ ἄγιος γάλλος εἶναι ἰθαγενὴς τῆς Ἀμερικῆς, καὶ κατὰ πολλὸ ὑπερβαίνει τὸν ἡμερὸν του ἐξάδελφον, ὡς πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀραιότητα· διότι τὸ σῶμα του ἔχει μῆκος τριῶν ποδῶν. Οἱ ἄγριοι οὗτοι γάλλοι πετῶσι εἰς μεγάλας ἀποστάσεις κατὰ ἀγέλας,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΙΣ ὙΒΡΙΣΣΩΣ

Ὅταν τινὲς τῶν ἀδελικῶν τοῦ Φιλίππου τοῦ ἐπονομασθέντος Ἀγαθοῦ προσεπαθον νὰ ἐρεθίσωσι αὐτὸν, ἔνα τιμωρήσῃ ἐκκλησιαστικὸν τινα προεστῶτα κακῶς φερθέντα πρὸς αὐτόν. «Γνωρίζω, εἶπεν, ὅτι δύναμαι νὰ ἐκδικηθῶ· ἀλλ' εἶναι ἐξαιρετικὸν πρᾶγμα νὰ δύναται ἢ ἐξουσίαι ἐνός νὰ διεκδικηθῆ, ἀλλὰ νὰ μὴ μεταχειρίζεται αὐτήν!!»

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Αρχαίος τις ειδωλολάτρης, έρωτηθείς ποτε, «κατά τι θμοιάζουν περισσότερο οι άνθρωποι προς τους αιωνίους θεούς,» απεκρίθη — «καθόσον πράττουν τὸ αγαθὸν καὶ λαλοῦν τὴν ἀλήθειαν.»

Τοιαύτη ἦτο ἡ ἠθικὴ τοῦ ἐθνικοῦ φιλοσόφου. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἡμῶν εἶναι θεὸς ἀγαθότητος καὶ ἀληθείας· ἐπειδὴ εἶναι αὐτὴ ἡ Ἀγαθότης καὶ ἡ Ἀλήθεια, ἡμεῖς τότε θμοιάζομεν πρὸς αὐτὸν, ὅποταν πράττωμεν τὸ αγαθὸν καὶ ζῶμεν ζωὴν εὐαίτην καὶ ἀγνήν.

— Θεωμάτης τις καὶ παραχοπιότης γυνὴ παρεπονέθη ποτὲ εἰς τὸν Φρειδερίκον βασιλέα τῆς Πρωσσίας, ὅτι ὁ σύζυγος αὐτῆς συνεβίβηε νὰ τὴν ὑβρίσῃ.

«Τοῦτο σὺδὸλω· ἐνδιαφέρει ἐμέ,» ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, «Ἄλλ' ὑβρίξει καὶ τὴν Μεγαλειότητά Σας ἀκόμη περισσότερον,» προσέφηκεν ἐκεῖνη.

«Τοῦτο σὺδὸλω· ἐνδιαφέρει σέ,» ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, διὰ τῶν λόγων τούτων δεικνύων τὴν δυσαρέσκειάν του κατὰ τῆς γυναικὸς, ἦτις ἐνόμισεν, ὅτι οὕτω κατηγοροῦσα τὸν σύζυγόν της ἤθελε δυνῆθαι νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπὸν της.

Μεταξὺ τῶν πολυειδῶν ποινῶν τῶν Κινέζων, εἶναι καὶ ὁ βαθισμός, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὀλοῦ, ὁ ταμωρηθεὶς ἀφείλει νὰ γονατίσῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ καὶ ταπεινῶς νὰ εὐχαριστήσῃ αὐτὸν διὰ τὴν φροντίδα, τὴν ὅποیان λαμβάνει πρὸς σωφρονισμὸν του!

Πολλοὶ ἐκ τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς μετροῦν τὴν ὥραν διὰ τοῦ μεγέθους τῆς σκιᾶς αὐτῶν. Ἐὰν ἐρωτήσῃς τινα ἐκ τούτων τί ὥρα εἶναι, αὐτὸς ἀμέσως ἱσταται ὄρθιος, μετρᾷ διὰ τῶν ποδῶν τὸ μέγεθος τῆς σκιᾶς του, καὶ τοιουτοτρόπως δύναται νὰ ἐξακριβώσῃ σχεδὸν ἀλανθᾶτως τὴν ὥραν. Ὅταν δ' ἐρωτηθῇ τις, διατί δὲν ἐπραξέ τι ἐνωρίτερον, ἀπαντᾷ, «Διότι ἐπρόσμενα τὴν σκιάν μου,» ἀντὶ νὰ εἴπῃ «Ἐπρόσμενα νὰ δόσῃ ὁ ἥλιος.» Ἐν δὲ τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ εὐρισκομεν τὴν φράσιν—«Καθὼς ὁ δοῦλος ἐπιποθεῖ τὴν σκιά ψ» ἦτοι τὴν ἑσπέραν διὰ νὰ λάβῃ τὸ ἡμερομίσθιον του. (Ἰωβ, ζ'. 2.)

Ἀπλὴ ἀκροστιχίς.

Συνίσταται ἐξ ἑξ γραμμάτων ἀποτελούντων τὸν ἀριθμὸν 818. Τούτων τὸ πρῶτον, τέταρτον καὶ ἕκτον ἀποτελοῦν πρᾶγμα καταστρεπτικὸν τοῦ σώματος. — Τὸ τρίτον, τέταρτον καὶ ἕκτον μίαν τῶν κτηρικῶν ἀνωνομιῶν. — Τὸ δεύτερον, τέταρτον, πέμπτον καὶ ἕκτον τὴν γενικὴν τοῦ ὀνόματος Θεοῦ τινος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὅλα δ' ὁμοῦ τὸ ὄνομα τοῦ διασημοτάτου προσώπου ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου. Ποῖον εἶναι τὸ ὄνομά μου;

Ἀίνεγμα.

Τῶν κυρίων τῶν Ἀέθρων
ἐγὼ εἶμαι κεφαλὴ,
Διτηγρόρων καὶ Δερβήρων
εἶμι' ἐπίσης κορυφή.
Καὶ δημίων καὶ δοκτόρων

εἶμαι ἡ αὐτὴ ἀρχή·
Παρ' αὐτῶν εἰς βίου ἔρον
ἀπεστάλησαν πολλοί,
Νὰ μ' εὐρήσῃ, ἐὰν τυχαίως
δέν σοι ἐπαρξῇ ὁ νοῦς,
Ζήτησόν με καὶ βεβαίως
ὅτι μ' ἴσῃς εἰς τὰς ὁδοὺς.

Ἄλλας τοῦ αἰνίγματος τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

Ὁ φ θ α λ μ δ ε.

Τὸ ἔλυσαν οἱ ἐξῆς· Ἀθηναίων Κωνστ. Α. Καρώνης, Κωνστ. Ν. Πήλικας, Κ. Γ. Ἀριστέας, Χρ. Ἡρ. Μητσόπουλος, Γ. Παπακαφερόπουλος, Μιχ. Ν. Μαγκάκης καὶ Ἰωαννῖνων Ε. Δ. Φ. Ζετσαῖα.

Ἄλλας τῆς ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ἀκροστιχίδος.

Σ τέφανος
Ι ωάννης
Λ ὄδδα
Α ἰνέας
Σ ὠπατρος

Σ ἱ λ α ε

Τὴν ἔλυσαν οἱ ἐξῆς· Ἀθηναίων Μαριάνθη Γ. Δρακονταεῖδη Κωνστ. Ν. Πήλικας, Χρήστος Ἡρ. Μητσόπουλος, Γ. Παπακαφερόπουλος, Γαργαλιάνου Πάνος Κοντόπουλος, Λευφίας Καλλιόπη Ναούμ καὶ Ἰωαννῖνων Ε. Δ. Φ. Ζετσαῖα.

Ἱερογραφικαὶ ἐρωτήσεις.

- 1 Πρὸς ποίαν πόλιν διετάχθη στρατηγὸς τις νὰ ἐκτείνῃ τὸ δόρυ αὐτοῦ;
- 2 Τίς βασιλεὺς ἐκρεμάσθη ἐπὶ δένδρῳ;
- 3 Τίνες βασιλεῖς εὐρέθησαν κεκρυμμένοι ἐν σπηλαίῳ τινί;

Ἐἶδοποιήσεις.

Παρακκλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ ἀναποικιταὶ καὶ συνδρομηταὶ τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων ν' ἀνανεώσωσι τὰς συνδρομὰς των πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἡ διακοπὴ τοῦ φύλλον.

Ὅσοις ἤθελε κάμει 5 συνδρομητὰς καὶ ἀποστείλει τὰς συνδρομὰς λαμβάνει ἐν φύλλον τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων δωρεὰν ἐπὶ ἑν ἔτος· ὅσοι δὲ κάμει 20, ἐν φύλλον τοῦ Ἀστέρος δωρεὰν ἐπὶ ἑν ἔτος.

Σώματα ὄλων τῶν παρελθόντων ἐτῶν εὐρίσκονται παρὰ τῇ Διευθύνσει καὶ δύναται ὁ θέλων νὰ προμηθευθῇ ταῦτα.

Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς ἐφημερίαις μὲ εἰκονογραφίας διὰ οἰκογενείας, ἐπὶ 24 ἑτῆ ἐκδομένη· συνδρομὴ ἑτησίᾳ δραχ. 6 διὰ τὸ ἐσωτερικόν, 10 διὰ τὸ ἐξωτερικόν προπληρωτέα κατ' ἔτος, ἡ ἑξαμηνίαν, ἢ καὶ τριμηνίαν τὴν συνιστῶμεν εἰς τὰς οἰκογενείας ὄλων τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν μας· λάβετε αὐτὴν καὶ δοκιμάσετε ἐπὶ τρεῖς μῆνας.

Οἱ λῶτες τῶν ἱερογραφικῶν ἐρωτήσεων πρέπει νὰ στελοῦν τὰς λύσεις ὀλοκλήρου τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, διὰ νὰ λάβουν τὸ βραβεῖον, ἂν ἐπιτύχουν. Ὅσοι εἶναι εἰς τὰς Ἐπιτάξεις καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, πρέπει νὰ πέμψουν καὶ τὰ ταχυδρομικὰ πρὸς ἀποστολήν.